ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 Αὐγούστου 1921

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1476

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΛΕΣΒΟΥ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι*

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΩΝΕΣΚΟ

Ὁσάκις ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἐμέμφετο τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διπλωματικὴν ἀπομόνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν κατεδίκασεν αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα, ἐδίδετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων της ἡ ἀπάντησις:

— Καὶ ποῦ βλέπετε τὴν ἀπομόνωσιν αὐτήν; Καὶ ἡ Σερβία; Ἡ Ρουμανία;....

Τὰ δὲ διὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐπιχειρήματα ἠντλοῦντο ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ δύο αὗται δυνάμεις προέβησαν εἰς συνολικὸν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διάβημα ἐν Σόφια, πρὸς περιορισμὸν τῶν κατὰ τῆς Θράκης ῥαδιουργιῶν τῶν Βουλγάρων.

Ποίαν ὅμως σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην φιλικῶν πρὸ παντὸς ἐνισχύσεων — ἔστω καὶ ἠθικῶν μόνον — διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων μετὰ τῆς Τουρκίας διαφορῶν της, τὴν λύσιν δηλονότι τοῦ Ἀνατολικοῦ προβλήματος; Βάσις τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τούτου εἶναι ἡ ἐκδίωξις τῶν Τούρκων ἐκ Κων)πόλεως.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου εἶχον ἐκδηλωθῆ πρό τινος ἐκ μέρους τῆς Ρουμανίας διαθέσεις πολὺ διάφοροι τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τάκε Ἰωνέσκο διατυπωθεισῶν διὰ τῶν τελευταίων δηλώσεών του.

Ἐλέγετο τότε, ὅτι ἡ Ρουμανία εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε τὴν Ἑλλάδα ἐγκαθιδρυομένην ἐν Κων)πόλει.

Ἦσαν ἄραγε αἱ δηλώσεις ἐκεῖναι ὁμοίας φύσεως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ διατυπωθείσας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαθέσεις τῆς Ἀγγλίας, αἵτινες ὅμως διεψεύσθησαν μετ' ὀλίγας ἡμέρας;

Ἔρχονται καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἰωννέσκο, τοῦ μέχρι πρό τινος θερμοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μᾶς ἐξαγάγουν τῆς πλάνης καὶ μᾶς πείσουν ὅτι εἰς τὸ σοβαρώτατον τοῦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα ζήτημα δὲν ἔχομεν ἔστω καὶ μίαν ἐκ τῶν Δυνάμεων συνήγορον!

Ὁποιαδήποτε σημασία καὶ ἂν δοθῇ εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας, ἓν γεγονὸς ἀπομένει ἀναμφισβήτητον: Ἡ Ἑλλὰς εἶναι παντελῶς ἐστερημένη φίλων.

Περὶ τῆς Σερβικῆς φιλίας οὐδεμίαν θετικὴν ἔνδειξιν ἔχομεν. Ἂν δὲ προκειμένου περὶ Βουλγαρίας, ἐνήργησεν αὕτη ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ ἡμῶν, οὐδεμία πέραν τοῦ σεβασμοῦ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ σημασία εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην δύναται νὰ δοθῇ.

Οἱαδήποτε Βουλγαρικὴ διὰ τὴν Θράκην ἐνέργεια ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ θέσῃ ἐπὶ τάπητος τὴν συνθήκην ταύτην, οἱαδήποτε δὲ ἀνασάλευσις αὐτῆς ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ θίξῃ τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν.

Καὶ αἱ δύο αὗται δυνάμεις ἀποκατασταθεῖσαι εἰς τὰ μεταπολεμικὰ αὐτῶν ὅρια, οὐδεμίαν διάθεσιν ἔχουν νὰ ἴδουν οἱανδήποτε τροποποίησιν αὐτῶν.

Προκειμένου ὅμως περὶ Κων)πόλεως καὶ Στενῶν, ἡ κατοχὴ αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος θὰ παρεῖχεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τοὐλάχιστον, ἐξασφάλισιν πολιτικήν, οἰκονομικήν, ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακήν, ὁποίαν τῆς ὁποίας οὐδὲν ἄλλο κράτος θὰ τῇ ἠγγυᾶτο.

Αἱ δηλώσεις ἄρα τοῦ Ἰωνέσκο, ἀφυπνίζουσαι τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, θὰ ἀποδείξουν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ἡ μετανοεμβριανὴ Ἑλλὰς οὐχὶ μόνον τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς συμμάχους της ἔχασεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς φυσικοὺς αὐτῆς φίλους ἔχει ἀντιδρῶντας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν της, ὑπὲρ τῶν ὁποίων τόσον συνηγοροῦν αἱ θυσίαι καὶ οἱ θρίαμβοι τοῦ στρατοῦ της.

Καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον θλιβερώτερον, καθ' ὅσον εἰς τοὺς συντελεσθέντας ἐσχάτως συγγενικοὺς μεταξὺ τῶν Δυναστειῶν Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος δεσμούς, τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ἀπέδιδον πολιτικὴν σημασίαν, ὀλίγον ἀπέχουσαν τῆς πραγματοποιήσεως Ἑλληνορουμανικῆς συμμαχίας.

Θὰ ἀρκέσουν ἄρα γε καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ διὰ νὰ πείσουν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς τελείας διπλωματικῆς ἀπομονώσεώς μας, καὶ περὶ τοῦ ὅτι, ὅσον περισσότερον ἀπομακρυνόμεθα τῆς 1ης Νοεμβρίου, τόσον ἀποξενούμεθα τῶν φίλων μας;

Καὶ θὰ συναισθανθῇ ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις τῆς αὐτοτελείας ποῦ ἄγει ἡ ἀπομόνωσις αὕτη;

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΡΘΡΑ

Η ΠΕΙΝΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

ΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΕΚ ΛΟΓΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

Ἐκ τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» τῆς 16 Αὐγούστου ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

Φρίττει τις καὶ λυπεῖται συγχρόνως ὅταν ἀναλογισθῇ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ. Τὰ μπολσεβικικά μας φύλλα ἔπαυσαν νὰ ὑποστηρίζουν ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς Ρωσσίας εἶναι ἐπινόησις τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ Τύπου, ἢ ἀποκυήματα «νοσούσης φαντασίας». Τὰ Σοβιὲτ βάλλουν κραυγὴν ὀδύνης καὶ ζητοῦν χεῖρα βοηθείας, διότι ἡ φρικτὴ ἀλήθεια δὲν κρύπτεται πλέον. Ἡ Ρωσσία ἀποθνήσκει κυριολεκτικῶς τῆς πείνης· οἱ κουμμουνισταὶ τὸ ὁμολογοῦσιν, οἱ ἴδιοι, καὶ στηρίζουν ὅλας των τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῶν «ἀστῶν», οὓς ἀγρίως κατεδίωξαν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτούς, ἱκετεύουσι δι' ἓν τεμάχιον ἄρτου. Ἡ ἐλπὶς των αὕτη δὲν θὰ διαψευσθῇ· εἰς ὅλα τὰ μέρη ὀργανοῦνται ἐπιτροπαί, διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς δυστυχεῖς πληθυσμούς, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν ἐκ πείνης, χολέρας καὶ πανώλους. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἰδιωτικὴ ἢ ἡ δημοσία εὐσπλαγχνία, ἡ διοργάνωσις ἐπιτροπῶν πρὸς ἀποστολὴν βοηθειῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἶναι ἀνεπαρκὴς πρὸς θεραπείαν τόσον μεγάλου κακοῦ. Εἶναι ὑλικῶς ἀδύνατον νὰ θρέψῃ τις τόσα ἑκατομμύρια λοιμοκτονούντων, καὶ ἐλλείψει συγκοινωνιῶν νὰ ἀποστείλῃ ἐγκαίρως τόσον μεγάλα ποσὰ τροφίμων, τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην. Πλεῖσται χιλιάδες δυστυχῶν ἀπωλέσθησαν, ἄλλοι θὰ ἀποθάνωσι πρὶν καταφθάσωσι τὰ φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρωσι σῖτον καὶ ἄλλα τρόφιμα, ἅτινα ἀποστέλλουσιν οἱ εὐεργέται των. Μέχρις ὅτου φθάσῃ τὸ σιτάρι τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς σώσῃ ἐκ βεβαίου θανάτου, καὶ διαμοιρασθῇ εἰς τοὺς λιμοκτονοῦντας διὰ μέσου τῶν ἀπεράντων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουν σήμερον ἐρήμους, καὶ ὅπου ὅλα τὰ μέσα συγκοινωνίας ἔχουν ἐντελῶς καταστραφῆ, θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρός. Ἡ σωτηρία τῆς Ρωσσίας θὰ ἐπιτευχθῇ τότε μόνον ὅταν καλλιεργηθῶσιν αἱ ἀπέραντοι, πλούσιαι καὶ εὔφοροι γαῖαί της, καὶ ὅταν καλυφθοῦν πάλιν, ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ βαρεῖς καὶ χρυσίζοντας στάχεις· θὰ ἐκλείψῃ ἡ πεῖνα ὅταν ἡ Ρωσσία δυνηθῇ νὰ τραφῇ μόνη της καὶ γίνῃ πάλιν αὐτάρκης. Φρίττει τις ὅταν ἀναλογισθῇ ὅτι θὰ παρέλθωσι δύο ἢ τρία ἔτη, πρὶν ἐλευθερωθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μάστιγα, τὸ τρομερὸν αὐτὸ καθεστὼς τὸ πλέον καταστρεπτικὸν διὰ μίαν χώραν. Ἀδιάφορον ὅμως! Πρέπει νὰ σώσωμεν ὅσον τὸ τοιοῦτον μᾶς εἶναι δυνατόν, τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ πρέπει νὰ σπεύσωμεν ἐγκαίρως. Ἡ καρδία ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον ἐπέμβασίν μας, καὶ τὸ λογικόν μας διατάσσει νὰ ἐνεργήσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

* *

Τὰ συμφέροντά μας καὶ ἡ ζωή μας ἀκόμη, ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὴν παράτασιν μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως, διὰ τῆς καταστροφῆς ἑνὸς ἔθνους ἑκατὸν καὶ πλέον ἑκατομμυρίων ἐν μέσῃ Εὐρώπῃ. Δυνάμεθα νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν χολέραν καὶ πανώλην νὰ προσβάλλωσι καὶ ἡμᾶς; Ἂς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ληφθῶσιν εἰς τὰ σύνορα, εἶναι ἀρκετὰ νὰ περιορίσωσι τὴν ἐπέκτασιν τῶν μικρῶν ἐπιδημιῶν κατ' ἀρχάς. Ἀλλὰ ὑπάρχει καμμία ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη ἢ δύναμις ἥτις νὰ διαφυλάξῃ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς μεταδόσεως τῶν μιασμάτων τὰ ὁποῖα μοιραίως θὰ ἐξαπλωθῶσι; Ἡ Ρωσσία ἐξηντλημένη, καὶ μὲ μικρὸν πληθυσμόν, ἡ ὁποία πρὸ τῆς παρόδου πολλῶν ἐτῶν, θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ κράτος — ὠργανωμένον κράτος καὶ τώρα πολλοὶ ὑποβλέπουσι τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς — ἡ Ρωσσία, λέγομεν, εἶναι φόβος μήπως γίνῃ λεία διαφιλονεικουμένη μεταξὺ δύο ἀντιπάλων χωρῶν, τοῦτο δὲ γίνῃ ἀφορμὴ νέων διχονοιῶν, ἢ ἄλλου φοβεροῦ πολέμου. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία θεωροῦν ἀπὸ σήμερον τὴν Ρωσσίαν ὡς τὴν ὡραιοτέραν καὶ πλουσιωτέραν τῶν «κτήσεων» τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύναντο νὰ σφετερισθῶσι. Καὶ διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ἡμέραν τινά, τὰ θαυμάσια δάση της, τὰς πλουσίας καὶ εὐφόρους γαίας της, τὰ μεταλλεῖα της τὰ ἀνθρακωρυχεῖα της καὶ τὸν λαόν της ἀκόμη, θὰ ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν σπρώξουν εἰς τὸν διαμελισμὸν καὶ ἀδυνατίσωσι παντοιοτρόπως αὐτήν. Καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον Ρωσσία, ἡ Γερμανία — ἂς ὁμιλήσωμεν μόνον περὶ αὐτῆς — θὰ διοργανώσῃ οὕτως εἰπεῖν εἶδος προσποιητοῦ προτεκτοράτου, ἐπὶ μεγάλης Ρωσσικῆς ἐκτάσεως, θὰ διπλασιασθῇ διὰ τῆς εἰρηνικῆς ταύτης κατακτήσεως καὶ τότε ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὀλίγισται ἐλπίδες εἰρήνης μᾶς μένουν. Ἐπομένως δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῶν Ρώσσων. Ὀφείλομεν νὰ σώσωμεν τὴν Ρωσσίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν σώσωμεν, δὲν πρέπει μόνον νὰ στείλωμεν μερικὰ ἑκατομμύρια τόνων σίτου, τὰ ὁποῖα θὰ καταβροχθισθῶσιν ὑπὸ τῶν λιμοκτονούντων, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσωμεν εἰ δυνατὸν νὰ καταπνίξωμεν τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα· νὰ πολεμήσωμεν δι' ὅλων τῶν μέσων τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι διὰ τόσων ἐγκλημάτων ἀφήρεσαν ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν τὸ καλλίτερον καὶ ἁγνότερον της αἷμα καὶ τὴν ὡδήγησαν εἰς τὸν θάνατον, ἤ, ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ πολεμήσωμεν, νὰ τοὺς ἀφήσωμεν νὰ σβέσουν χωρὶς νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτούς, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ βοηθήσωμεν ἐκείνους τοὺς ὁποίους τὸ καταστρεπτικὸν αὐτὸ καθεστὼς κατεδίκασε νὰ ἀποθάνωσι τῆς πείνης.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 1890-1921

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Καὶ ὁ διορισμός του ἦλθεν ἐπίκαιρο· εἱμπορεῖ πιὰ νὰ συνεχίσῃ καὶ ὁ μικρότερος ἀδελφός τις σπουδές του, καὶ νὰ ἀναπαυθῇ ἡ μητέρα του, μιὰ μητέρα ποὺ στὴν ἀγάπη καὶ τὴν πεποίθησή της γιὰ τὰ παιδιά της χρωστοῦσε πολλά· δὲν ἐλλιποψύχισε ποτέ, δὲν ἀπηύδησε· ἠγωνίζετο καὶ ἐστερεῖτο γιὰ τὰ παιδιά της· μὲ μίαν ὑπερένταση στοργῆς, ποὺ καθὼς λέγαμε στοὺς κύκλους μας καταντοῦσε τυραννική· εἶχαν πλέον ἕναν πάγιον πόρο — τὸ μισθὸ τοῦ καθηγητοῦ — καὶ μ' αὐτὸν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀντικρύζουν θαρραλεώτερα τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ποὺ τοὺς τυραννοῦσε χρόνια τώρα· στὸ μεταξὺ οἱ ἰδιαίτερες ἐργασίες δὲν ἔλειπαν· θὰ ὑποβοηθοῦσαν ἀρκετά.

Μὰ ἂν ὁ διορισμός του ἀποτελεῖ ἕνα σταθμὸ στὴν οἰκογενειακή του κατάστασι, εἶναι ἀκόμη σημαντικώτερος γιὰ τὴν ἱστορία τῆς πνευματικῆς ἀναμορφώσεως τῆς Λέσβου ὁλοκλήρου. Ὁ ρίζοσπαστισμὸς ἀπέκτησεν ἕδραν μέσα στὸ Γυμνάσιο. Ἔτσι ἤρχετο εἰς διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ τὴ σπουδάζουσα νεολαία τῆς νήσου ὅλης· ἕνας ἄξιος ἀπόστολος τῶν νέων ἰδεῶν εἱμποροῦσε νὰ κάνῃ θαύματα, καὶ ὁ Γιάννης Δελῆς ἐστάθη κάτι πλέον ἀπὸ ἄξιος. Ὅλα τὰ χρόνια τῆς καθηγητικῆς του ζωῆς, τὸ Γυμνάσιο δὲν εἶναι πιὰ τὸ ξηρὸ σχολεῖο τῶν περασμένων χρόνων. Μεταμορφώνεται τελείως· ἕνα πνεῦμα ζωῆς, ζωῆς ὁρμῆς, ἐπικρατεῖ· καὶ ἐξαπολύονται κάθε χρόνο, πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς νήσου, δύο δωδεκάδες περίπου ἀπόφοιτοί του, μελετηροὶ καὶ ἐμποτισμένοι μὲ τὴ νέα ἰδεολογία. Ἐνθουσιώδεις, μὲ ὅλη τὴ ζωηρότητα τῆς ἡλικίας των, μεταδίδουν στὰ σπίτια των καὶ στὰ χωριά των τὶς νέες ἰδέες. Ὁ καθηγητής των καὶ μέσα καὶ ἔξω τοῦ Σχολείου τοὺς παρασταίνει, τοὺς ὁδηγεῖ, τοὺς συμβουλεύει, τοὺς ἀγαπᾷ καὶ αὐτοὶ τὸν λατρεύουν· καὶ μεταδίδεται καὶ ἔξω τῆς Σχολῆς ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν σοφὸν καθηγητὴν καὶ τὸν ἐνάρετον ἄνθρωπον· καταντᾷ σιγὰ σιγὰ μία δύναμις ἠθικὴ ἐπιβλητική. Καὶ ἂν κάποτε ἡ ἀντίδραση θέλει νὰ τοῦ σταθῇ ἀντιμέτωπη, δὲν τολμᾷ· φιλικὲς μόνον παρατηρήσεις καὶ συστάσεις τοῦ γίνονται· φανερὸς πολέμιος δὲν τοῦ ἐκηρύχθη ποτέ· εἰς αὐτὸν ὀφείλεται τὸ ὅτι ἐν Μυτιλήνῃ οἱ νέες ἰδέες, μέσα σὲ λίγα χρόνια, ἐπρόκοψαν χωρὶς ἀντίδραση. Εἰς τὴ δύναμή του τὴν ἠθική, ποὺ προήρχετο ἀπ' τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῶν μαθητῶν του, καὶ τὸ σεβασμὸ τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν ἀρετή του. Ἔτσι ἀνενόχλητη ἡ νέα ἰδεολογία, χωρὶς τὴν ἐλάχιστη σχεδὸν ἀντίδραση, εἰς τὰ φανερὰ τοὐλάχιστον, καταντᾷ μέρα μὲ τὴ μέρα τὸ ἔδαφος. Ἡ παρακολούθηση καὶ ἡ μελέτη τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς φιλολογίας, καταντᾷ ἕνα εἶδος μόδας γιὰ τὴ Μυτιλήνη. Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα ἐνῷ ἀκόμη μέσα εἰς τὴν Ἀθήνα, προκαλεῖ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ σπασμωδικὰ κινήματα τῆς ἀντιδράσεως, ἐδῶ θεωρεῖται μέσα σὲ λιγοχρόνια ὡς ἐπικρατήσασα ὁριστικῶς. Κανεὶς δὲν τῆς ἀμφισβητεῖ τὴ νίκη. Δὲ μεσολαβεῖ πιὰ μεταξὺ Μυτιλήνης καὶ Ἀθηνῶν, οὔτε ἡ Σμύρνη οὔτε ἡ Πόλη. Συνδεόμεθα ἀπ' εὐθείας φιλολογικῶς μὲ τὴν Ἀθήνα· ἐνῷ πολιτικῶς, ἐμπορικῶς, ἐκπαιδευτικῶς καὶ δημοσιογραφικῶς, ἐξαρτώμεθα ἀκόμη ἀπ' αὐτές.

Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ θαῦμα, ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίμονη, συστηματικὴ καὶ φωτισμένη προπαγανδιστικὴ δράση τοῦ Γιάννη Δελῆ· εἶναι *ὁλοκληρωτικῶς* ἔργον του.

Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, μέχρι τῆς ἐποχῆς ποὺ ἐξεδηλώθη πιὰ ἡ ἀρρώστιά του, καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀποσυρθῇ ἀπ' τὸ Γυμνάσιο, ἐξακολουθεῖ ἀκαταπόνητος τὴν εἰσήγηση τῶν καινῶν δαιμονίων. Συγχρόνως παρακολουθεῖ τὴν ἐπιστήμη του, καὶ ἀρκετὲς μονογραφίες του θεολογικὲς ἔχουν δημοσιευθεῖ εἰς τὰ φύλλα τῆς Σμύρνης. Στὶς ἐργασίες του αὐτὲς κυριαρχεῖ μιὰ νέα ἀντίληψη τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων· ἕνα πνεῦμα ἀνακαινιστικὸν τῶν μουχλιασμένων (*καλογηρικῶν*) συνηθειῶν· ὁμιλεῖ ἡ φωτισμένη ἐπιστήμη καὶ ὄχι ἡ νεφελώδης ἀοριστολογία.

Σ. Β.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΔΟΞΑΣΙΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(Συνέχεια)

Ἡ παράδοσις αὕτη ἤρχισε σχηματιζομένη εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν. Ἀναγινώσκοντες τὰ παρὰ τοῖς συγχρόνοις ἀναφερόμενα θρυλήματα περὶ τῆς τύχης τοῦ τελευταίου βασιλέως, δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τρόπον τινὰ τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαπλασιν αὐτῆς περὶ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπεκράτει ἀμφιβολία· ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι ἔφυγεν ἐπὶ φραγκικοῦ πλοίου, ἄλλοι ὅτι ἔμεινε κεκρυμμένος ἐν τῇ πόλει, ἄλλοι ὅτι ἔπεσε μαχόμενος. Ὁ σύγχρονος ποιητὴς τοῦ *Θρήνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως* ἀναφέρων τὰς διαδόσεις ταύτας, προστίθεται καὶ τὴν φήμην ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔζη, ἀποκρυφθεὶς ὑπὸ θείας δυνάμεως. Ὅθεν τὴν ἐπάνοδον τῆς ἐλπίδος φαίνεται ἀποφασισθεῖσα ἡ ἐλπὶς τῆς ἀνακτήσεως καὶ ἑδραιουμένη ἡ πίστις περὶ μελλούσης σωτηρίας. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐπίστευσε τὴν ψευδῆ φήμην περὶ φυγῆς τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἐπανέλαβε τὸ ἀληθὲς γεγονὸς τῆς ἡρωϊκῆς ἀμύνης αὐτοῦ ὅπερ ἐν τούτῳ μόνον παρήλλαξεν, ὅτι ἐπανώρθωσε τὴν συμφοράν, πλάσας ὅτι δὲν ἔπεσεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἐσώθη θαυμασίως ἀναρπαγεὶς ὑπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου, ὅστις τὸν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀνθρώπων, ἐπιφυλάσσων αὐτὸν διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς τιμωρίας τῶν δεινῶν, ὅσα ὑπέστη. Παραλαβὼν δὲ ὁ λαὸς ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῶν παραδόσεων αὐτοῦ διάφορα συγγενῆ στοιχεῖα, ἀπήρτισε διὰ τῆς φαντασίας του νέαν παράδοσιν συμβολίζουσαν τὰς ἐλπίδας του.

Ἓν τῶν στοιχείων τούτων εἶναι ἡ ἀπιστία περὶ τοῦ θανάτου ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ δὴ ἡγεμόνος, ἐξ οὗ πᾶσαι τοῦ λαοῦ αἱ ἐλπίδες ἐξαρτῶνται, ἂν μάλιστα δὲν πρόκειται ἀριδηλα μαρτύρια τῆς συμφορᾶς. Βλέπων ἀποτόμως συντριβομένας τὰς ἐλπίδας του, ὁ λαὸς ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος, καὶ στερρῶς ἐχόμενος καὶ τῶν ἐλαχίστων ἀμφιβολιῶν, πιστεύει μᾶλλον ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου εἶναι πρόσκαιρος καὶ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ποτέ, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὰ πράγματα συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ πρὸς τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ του. Τοσοῦτο πολυάριθμα εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν τοιούτων παραδόσεων, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι πᾶς λαὸς ἔχων ἱστορικὴν συνείδησιν διατηρεῖ τὴν πίστιν περὶ τῆς ἐπανόδου νεκροῦ τινος ἥρωος ὅστις θ' ἀναδειχθῇ ὁ μέλλων σωτὴρ αὐτοῦ. Καὶ πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν στιγμαῖς μεγάλων κινδύνων προσεδόκων τὰ πλήθη τὴν σωτηρίαν ἐκ τῆς θαυμασίας ἀναβιώσεως ἡρωϊκοῦ βασιλέως, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ε' ἢ τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου.

Ἕτερον δὲ σημαντικὸν στοιχεῖον εἶναι χρησμοὶ καὶ προρρήσεις, οἵτινες λογίαν ἔχοντες τὴν προέλευσιν εἰσεχώρησαν καὶ διεδόθησαν παρὰ τῷ λαῷ. Οἱ πλεῖστοι τούτων ἐν συνδυασμῷ πρὸς προφητείας περὶ ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου, προλέγουσι περὶ βασιλείας ἀνδρὸς πένητος, ὅστις ἐν δικαιοσύνῃ βασιλεύων μέλλει νὰ φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, νὰ ταπεινώσῃ τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ νὰ καταδιώξῃ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἰσμαηλίτας. Ὁ σωτὴρ τοῦ ἔθνους ἐν αὐτοῖς παρίσταται ὡς ἀνὴρ ἄσημος, ἀπέριττος καὶ πενιχρός, νομιζόμενος νεκρός.

Ὅλως διάφορον εἰκόνα τοῦ σωτῆρος παρέχει ἡ δημώδης παράδοσις. Καίτοι δὲ χρησμοὶ καὶ παραδόσεις τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀφετηρίαν καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν, καὶ ἐν τοῖς κυριωτάτοις συμπίπτουσιν, ἀλλ' ὅμως αὗται, ἀκραφνῆ ὄντα τοῦ λαοῦ ἔργα, ἔχουσι ποιητικὸν κάλλος, τοῦ ὁποίου ἀμοιροῦσιν οἱ ὑπὸ λογίων ποιηθέντες χρησμοί, οἱ πολλαχοῦ ἐμφαίνοντες τὴν ἐπίδρασιν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἐπιτηδεύοντες ῥητορικοὺς τρόπους καὶ ἀπαραίτητον χρησμῳδικὴν ἀσάφειαν. Ὁ σωτὴρ τοῦ ἔθνους κατὰ τὰς παραδόσεις δὲν εἶναι ὁ ῥακένδυτος τοῦ χρησμοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἡρωϊκὸς μέχρις ἐσχάτων πρόμαχος τοῦ ἔθνους τελευταῖος βασιλεὺς αὐτοῦ, καὶ δὲν παρίσταται διατελῶν ἐν τῇ ἀορίστῳ καταστάσει ὕπνου καὶ νεκροφανείας· ἀντὶ τούτου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὗρε τὸ ποιητικώτατον πλάσμα τοῦ μαρμαρωμένου βασιλέως. Ὡς δὲ τὸ πάλαι ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ μεγάλοι τεχνῖται ἐνεφύσησαν πνοὴν ζωῆς εἰς τὰ μάρμαρα καὶ προσέδωκαν εἰς αὐτὰ ἀθανασίαν, οὕτως ἔπλασεν ὅτι θεία τις δύναμις θ' ἀποδώσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸ μαρμαρωθὲν σῶμα τοῦ βασιλέως, ἵνα ἐγερθῇ οὗτος τιμωρὸς τῶν παθημάτων τοῦ ἔθνους.

Ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδιώξῃ ὁ βασιλεὺς τοὺς Τούρκους, ἀναφέρει ἡ παράδοσις τὴν Κόκκινην Μηλιάν. Εἶναι δὲ γνωστότατον εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τούτου, ὡς ἐσχάτου καταφυγίου τῶν Τούρκων. Πρὸς τοῦτο ἀντιστοιχεῖ τὸ Μονοδένδριον τῶν πρὸ τῆς ἁλώσεως Ἑλλήνων, ὁ τόπος μέχρι τοῦ ὁποίου ἔμελλον νὰ ἐκδιωχθῶσιν ὑπὸ τοῦ πένητος ἀνδρὸς οἱ Ἀγαρηνοί. Τὸ Μονοδένδριον ἐθεωρεῖτο ὡς πατρὶς τῶν Τούρκων, ὁμοίως δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς λαὸς πιστεύει ὅτι ἡ Κόκκινη Μηλιὰ εἶναι ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς τῶν Τούρκων ἢ ἡ πατρὶς τοῦ Μωάμεθ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΓΙΑΣΣΟ

— *Οὐ παντὸς πλεῖν....*

Μὲ ἐλαφρὰν τὴν καρδίαν καὶ διαυγῆ τὸν νοῦν ἀπεφασίσαμε νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν Ἀγιάσσον. Καλύτερα νὰ πηγαίναμε πρὸς ἀναζήτησιν τῶν πηγῶν τοῦ Νείλου ἢ νὰ ἐκάναμεν τὸν γῦρον τοῦ Κόσμου εἰς 80 ἡμέρας.

Αὐτοκίνητον μεταβεβλημένον εἰς Κιβωτὸν τοῦ Νῶε μᾶς μετέφερεν ἐπὶ τῶν νώτων του. Σταθμοὶ ἑκούσιοι καὶ ἀκούσιοι κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ καθένας μας ἐπεδείκνυε τὰς μηχανικάς του γνώσεις.

Ὁ Κρύος τῆς παρέας παρωμοίασε τὸν σωφὲρ — ἐπιλοχίαν μὲ τὸν Χάροντα, μεταφέροντα διὰ τοῦ ὑποσαθροῦ πλοιαρίου του τοὺς κολασμένους εἰς τὸν Ἅδην. Μόνον τὰ πορθμεῖα σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν λίαν ὑψωμένα......

— *Ἀπὸ περάτων τῆς Οἰκουμένης*

Σ' ὅλο τὸ δρόμο ἀτελείωτος παρέλασις. Ἁμαξίδες καπακωτοὶ καὶ ἀνοικτοί, ἄλογα, μουλάρια, γαϊδούρια, ὅλα φορτωμένα μὲ ἀνθρώπους καὶ παντοειδῆ οἰκιακὰ σκεύη. Ζωστὴ μετοικεσία Βαβυλῶνος.

Ὁ εἰδικὸς τῆς παρέας μᾶς ἔδειχνε κάθε μίαν γυναῖκα ποὺ πέρναγε καὶ μᾶς ἔλεγε: «Αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὸ Πλωμάρι, αὐτὴ Πολυχνιάτισσα, αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ἁγία Παρασκευή. Εἰς ἐρώτησίν μου ἂν τὰς καταλαβαίνει ἀπὸ τὴ μυρουδιὰ μοῦ ἀπήντησε ὅτι ἡ μύτη του δὲν φθάνει... ὡς ἐκεῖ.

Μοῦ εἶπεν ὅμως τὸ μυστικό. Τὶς καταλαβαίνει ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς βράκας.

— *Ὁ ναὸς τῆς Κεχαριτωμένης*

Ἐὰν ἔζη ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἐχρειάζετο πολλά, πάρα πολλὰ φραγγέλια.

Χίλιαι οἰκογένειαι προσφύγων φεύγουσαι τὰ δεινοπαθήματα τῶν Τούρκων καὶ ἐγκαθιστάμεναι ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας θὰ ἔκαναν καλυτέραν ἐντύπωσιν.

Διατρέχεις τὸν κίνδυνο νὰ σκοτωθῇς πατῶν ἐπὶ τομάτας ἢ καρπουζόφλουδας. Δίπλα σου βλέπεις καπνὸ καὶ ὑποθέτεις ὅτι εἶναι λιβανωτός. Ὄχι· εἶναι φουφοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας κοχλάζει προκλητικὴ φασουλάδα.

Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ δείπνου· σὲ λίγο ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος θὰ ξαπλωθῇ νὰ κοιμηθῇ καὶ θὰ εὑρεθῇς πρὸ κατανυκτικωτάτης συμφωνίας ῥοχαλητῶν καὶ τῶν τοιούτων.

Εἶνε ὁ αἶνος πρὸς τὸν Κύριον;

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἐκπλήξεις εἰς τὸν περίεργον ὀφθαλμὸν δὲν φθάνουν ἕως ἐκεῖ.

— *«Ὁ ἐν τῷ ναῷ ἐργαζόμενος....»*

Ἀνάψαμεν κηρίον καὶ ἐποιήσαμεν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην ἐκάθητο ἕνας παπᾶς. Ὀφθαλμὸς λυγκὸς καὶ ἑβραίου σαρκόφη. Μᾶς ἠρώτησε ἂν θέλωμε νὰ μᾶς περάσῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα. Ἠρνήθημεν, διαρρήδην. Δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ὁπότε στιβαρὸς διάκονος, βοηθῶν τὸν ἱερέα, ἥρπασε τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐπέρασε ἄνωθεν γυναικοκεφαλῶν. Ὁ κόμπος 7,60. Ἔτσι εἶνε. «Ὁ ἐν τῷ Ναῷ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ Ναοῦ τραφήσεται», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

— *Ἑορτὴ Ἑορτῶν*

Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ ἡ κίνησις εἰς τὸ ἀπόγειον. Ὁ ἄνω καὶ κάτω κάμπος (πλατεῖα ἀνθρώπων κατ' ἀναλογίαν) γεμᾶτος ἀσφυκτικῶς. Ἐπικρατεῖ παντοῦ τὸ ὡραῖον φῦλον. Γλέντι μὲ νταούλια, ζουρνάδες καὶ βιολιά. Κρότοι ἐκκωφαντικοί, διαπεραστικοί. Στὰ καφενεῖα χορεύουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μαζύ, τὰ δὲ κεράσματα ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς καὶ θαυμαστὰς ἀλλεπάλληλα.

Ἔξω ἀπὸ τὴν μεγάλην Καφεταρίαν δύο μεγάλοι ἀμυγδαλωτοὶ ὀφθαλμοί, τέλειοι ὀφθαλμοὶ Μαρίας Μαγδαληνῆς, ψιχαλίζουν. Λαιμὸς κύκνου, ρὶς Ἑλληνική, σοβαρότης Ρωμαίας Πατρικίας. Τὸ πρωῒ ἡ ὡραία προσκυνήτρια ἐκάθητο στὸ σκαλὶ τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου. Ὁ φίλος μου μου ψυθιρίζει στ' αὐτί: «δὲς τὴν Πάπισσα Ἰωάννα!» Γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία κάτω ἀπὸ τοὺς Ξενῶνες, παράγκες μὲ διάφορα πανηγυριώτικα εἴδη. Μέρα νύχτα κόσμος συνωστισμὸς καὶ φωναὶ τῶν πωλητῶν «Ζουρναδέλλια ρὲ μουρέλλια».

Δίπλα τὰ ἐργοστάσια Ἀμμωνίας καὶ ἑτέρων προϊόντων ἐργάζονται πυρετωδῶς. Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἀδύνατον νὰ πλησιάσῃ κανεὶς εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων.

— *Ὄασις ἐν τῇ ἐρήμῳ*

Ὁ ἰατρὸς κ. Σκλεπάρης. Εἶναι πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐπιστήμων ῥέκτης. Ὁ κάθε ἐκδρομεὺς ἔχει μίαν εὐχαριστίαν δι' αὐτόν· ἐφρόντισε καὶ διὰ τὸν τελευταῖον. Εἰς συνομιλίαν μας μᾶς ἀνεκοίνωσε πολλὰ σχετικῶς μὲ τὰ σχέδια τοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ φωτισμοῦ τῆς Ἀγιάσσου καὶ κυρίως διὰ τὴν ἀνθρωπινωτέραν παρουσίασιν τῆς ἑορτῆς, ἥτις ἔχει μεγίστην οἰκονομικὴν σημασίαν διὰ τὴν κωμόπολιν.

— *Πεινῶμεν*

Τὸ μεσημέρι ποῦ θὰ φᾶμε; Εἰς τοῦ Νεοκλῆ. Ὁ Δὶς Νεοκλῆς ἔμεινε ἔκπληκτος ὅταν τὸν ἐρωτήσαμεν τί ἔχει νὰ φᾶμε. Μόνον τὸν σταυρόν του δὲν ἔκαμε. Τίποτα. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἰσαρίθμους νύκτας ἐτράφημεν ὄχι βέβαια μὲ ἀκρίδας, ἀλλὰ μὲ σαρδέλλας ταριχευμένας καὶ ἐν κυτίοις. Καὶ τὸ θρυλλικὸν γεῦμα τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ, ἡ μόνη ἐλπὶς νὰ μασήσωμεν ἐπῆγεν εἰς Κόρακας. Ὁ ἀδιόρθωτος τῆς παρέας τὸ ἀπέδωσε εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Ἐπισκόπου... Ἀμασίας, ὅπως ἐπέμενε νὰ ἀποκαλῇ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀμισσοῦ.

Ὁ Χάρων μὲ ἐπανέφερεν εἰς Μυτιλήνην ὅπου ἐξακολουθῶ νὰ τρώγω εἰς ἀναπλήρωσιν.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΕΝ ΛΗΜΝΩ

ἐγκατεστημένοι πρόσφυγες τῆς Νικομηδείας Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι ἀπηυδήσαν φαίνεται ἀπὸ τὰς συχνὰς μεταθέσεις των. Καὶ διὰ τηλεγραφήματός των πρὸς τὰς «Ἀθήνας» ἱκετεύουν τὰς ἀρχὰς νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ ζήσουν ἢ νὰ ἀποθάνουν ἐν Λήμνῳ διότι δὲν ἀντέχουν πλέον εἰς τὰς ταλαιπωρίας. «Ἀφήσατέ μας, τονίζουν νὰ συγκεντρώσωμεν ἐνταῦθα δυνάμεις ἵνα δυνηθῶμεν ὅσοι ἐπιζήσωμεν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς βωμοὺς καὶ τὰς ἑστίας μας». Καὶ νομίζομεν ὅτι ἔχουν δίκαιον. Ἂν ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ Κεμάλ, δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ ἐξοντωθοῦν, ἐκσφενδονιζόμενοι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Μ. Ἑλλάδος. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Λῆμνος ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Γ. Διοικητοῦ, τὸν λόγον ἔχει ἐκεῖνος.

ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου «Σωτηρία» ἐπανεστάτησαν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἱδρύματος τούτου. Ἀφοῦ δηλαδὴ ἀπὸ καιροῦ ἤδη διετύπωσαν ἐπανειλημμένως τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονα των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον χωρὶς νὰ εἰσακούωνται, μετέβησαν ἐν σώματι πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Στάην καὶ ἠξίωσαν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ διευθυντοῦ. Καὶ ὁ κ. ὑπουργός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μῆνας δὲν ἔδιδε προσοχὴν εἰς τὰ παράπονα τῶν ἀσθενῶν, συνεμορφώθη αὐτοστιγμεὶ πρὸς τὰς ἀξιώσεις των καὶ ἀπέλυσε τὸν διευθυντὴν τῆς «Σωτηρίας». Τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς δίδει τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιβαλλομένων ἐνεργειῶν διὰ νὰ εἰσακούωνται τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν, προκαλεῖ καὶ τὸ ἐρώτημα: Εἶχον δίκαιον οἱ ἀσθενεῖς παραπονούμενοι κατὰ τοῦ διευθυντοῦ; Διατί δὲν ἐξητάσθησαν καὶ δὲν ἐθεραπεύθησαν τὰ παράπονα τῶν ἐγκαίρως; Δὲν εἶχον; Διατί ἡ κατὰ τοῦ διευθυντοῦ ἀδικία; Καὶ τί γίνεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κῦρος τῆς ἐξουσίας; Μήπως ἔχει περιέλθει ἀπολύτως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν φαλαγγιτῶν;

ΤΟ ΒΑΔΙΣΜΑ

τῆς χελώνης δὲν πρέπει πλέον νὰ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς βραδύτητος. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δύνανται νὰ ἀποτελέσουν τὸ παγκόσμιον ρεκόρ.

Τὴν ἐννάτην Ἰουλίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια εἴκοσι ἕνα (1921) ἐνέκρινε τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν κατὰ τὸ ἔτος χίλια ἐννεακόσια ἕνδεκα (1911) τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης!

Τώρα ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέθανον οἱ διαχειρισταὶ τῆς χρήσεως ταύτης καὶ ἂν οἱ ἀπολογισμοὶ δὲν εὑρίσκονται ἐν τάξει αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔκαμε τὸ καθῆκον του. Ἤλεγξε τοὺς λογαριασμούς. Σωστοὶ ἢ λανθασμένοι, αὐτοὶ εἶνε.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

ἀπήλειψε χθὲς μίαν τηλεγραφικὴν εἴδησιν μας καὶ ἐκ τῆς στήλης τῶν «σχολίων» τὰς ἐπὶ τῆς εἰδήσεως ταύτης κρίσεις μας. Θὰ ἐδικαιούμεθα βεβαίως νὰ διατυπώσωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητον τὸ νὰ ἀφαιρῶνται εἰδήσεις τηλεγραφικαί, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχει λογοκρισία εἰς τὸ τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν. Ὄχι δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δημοσιεύονται αὗται εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ φύλλα, ὁπόθεν παραλαμβανόμεναι μεταφέρονται ἐνταῦθα. Ἀλλ' ἔστω. Ὁ κ. λογοκριτὴς ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μάθουν οἱ Μυτιληναῖοι μίαν εἴδησιν τὴν ὁποίαν ἔμαθον ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, παρὰ μόνον ὅταν ἔλθουν τὰ περιέχοντα αὐτὴν φύλλα ἐνταῦθα. Πῶς ὅμως δικαιολογεῖται ἡ μὴ ἀφαίρεσις τῆς εἰδήσεως ταύτης καὶ ἀπὸ τὴν «Σάλπιγγα»;

ΑΠΟ ΤΑ

χαρακτηριστικώτερα τῶν πραγμάτων καὶ αὐτό. Μόλις ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρῃτήθη—ἀφρόνως πρὸς τὰς νεωτέρας σκέψεις του—πᾶσαι αἱ ἀξίαι ὑπέστησαν ἰσχυρὰν ὕψωσιν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ. Εἷς ὑπουργὸς καὶ ἔκαμε τόσον καλόν. Φαντασθῆτε ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ὅλων.

(«Ἀθῆναι»)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ποιούμενοι χρῆσιν τῶν κηλεπιδέσμων μου, ν' ἀκολουθῶσι κατὰ γράμμα τὰς ἐπ' αὐτῶν ὁδηγίας μου, ἵνα τύχωσι τῶν ὠφελημάτων, τῶν ὁποίων ἔτυχον μέχρι τοῦδε πλῆθος πασχόντων ἐκ κήλης καὶ θεραπευθέντων.

Δέχομαι ἐλευθέρως πάντα βουλόμενον ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν παθήσεων καὶ διορθώνων πᾶσαν τυχὸν ἔλλειψιν, ἄνευ ἀμοιβῆς.

Ἐκ τῆς διαγεμένου ἐνταῦθα διαμονῆς μου εἶδον μετ' εὐχαριστήσεως ἓξ (6) πελάτας μου, ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων πολιτῶν, νὰ θεραπευθῶσι τελείως. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἱερεὺς καὶ ἓν παιδίον.

Δύναμαι νὰ ἀποδείξω εἰς ὅν νὰ ἤθελεν ἀμφιβάλλει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἄμεσον, κατόπιν ἐξετάσεως ἐγκρίτων ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

1—6 *Ἐμμ. Χωριανόπουλος*

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»

ΤΟΠΙΚΑ

Παρακαλοῦνται θερμῶς ὅσοι ἀπὸ τοὺς κ. κ. συνδρομητάς τοῦ «Ἐλ. Λόγ.» νὰ δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον των νὰ εἰδοποιοῦν ἀπ' εὐθείας τὴν Διεύθυνσιν.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

— Ἀξιομίμητον παράδειγμα

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων Μυτιλήνης ἀπέστειλεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Προσωρινοῦ Στρατ. Νοσοκομείου Μυτιλήνης ἐσώρρουχα (70) ζεύγη καλτσῶν, διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς μας τραυματίας, συνοδεύουσα αὐτὰ μὲ θερμότατον καὶ ἐμπνευσμένον ἔγγραφον. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νοσοκομείου, μετὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰδῶν εἰς τοὺς τραυματίας, ἀπήντησεν εὐχαριστοῦσα θερμῶς. Συγχαίρομεν τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμα της νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλα χωριά.

— Διὰ τοὺς σπουδαστάς

Ὁ ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας πρόξενος τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι τόσον ἔχουν πληρωθῆ τὰ ἐκεῖ ξενοδοχεῖα καὶ ὑποτροφεῖα ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσι δεκτοὶ πλέον ἄλλοι σπουδασταί.

— Σχολὴ ἐν Κοντιᾷ Λήμνου

Ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως ἐνεκρίθη ἡ ἵδρυσις ἑξαταξίου σχολῆς ἐν Κοντιᾷ Λήμνου, τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης ὑπολογισθείσης εἰς 180 χιλ. δραχμῶν. Διετάχθη δὲ ἡ ἐνέργεια μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς αὐτῆς.

— Προσφοραὶ εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Λειμῶνος τῇ πατρικῇ μερίμνῃ καὶ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἡμῶν κυρίου Ἀντωνίου Σπηλιωτοπούλου, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων τῆς πόλεώς μας ἐτησίαν συνεισφορὰν ἐκ δρχ. 500. Ἡ δόσις τοῦ πρώτου ἔτους ἀπεστάλη διὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα.

Ἡ Ἐφορία αὐτῶν ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Κον Γενικὸν Διοικητὴν καὶ πρὸς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Λειμῶνος.

Θερμῶς εὐχαριστεῖ ἐπίσης ἡ Ἐφορία τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων τὸν Αἰδεσιμώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἰγνάτιον Περικλῆν (τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος) δωρήσαντα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἱδρυμάτων ἐτησίαν ἀτομικήν του συνεισφορὰν ἐκ δρχ. 25, ἧς κατέβαλε τὴν δόσιν τοῦ πρώτου ἔτους.

Ὁ κ. Ἀπόστολος Μιχ. Κούμπας ἐμέτρησεν εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα τῆς πόλεως δραχμὰς 100 εἰς μνήμην τῆς ἀοιδίμου συζύγου του Μυρσίνης. Ἡ Ἐφορία ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της.

Μυτιλήνη τῇ 18 Αὐγούστου 1921

Ἡ Ἐφορία

— Διανυκτερεύοντα Φαρμακεῖα

ΠΕΜΠΤΗ 19.— Β. Παπαδοπούλου.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20.— Φ. Κουτσουκίδου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ παρεπιδημεῖ εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Θεόδωρος Θεοδωρίτας ἀντιπρόσωπος τῶν ἐργοστασίων Κονιὰκ Γ. Φινοπούλου.

Διὰ τοὺς καπνιστάς

Ἀφίχθησαν 50,000 πακέτα Καραβασίλη, ἐλήφθησαν δὲ ἅπαντα τὰ μέτρα ἵνα οὐδέποτε εἰς τὸ ἑξῆς ἐπέλθῃ ἔλλειψις τῶν ἀρίστων τούτων σιγαρέττων, ἐν τῇ νήσῳ μας. Πωλοῦνται ἀπὸ σήμερον εἰς ὅλα τὰ Καπνοπωλεῖα. 1—3

— Τραγικὴ αὐτοκτονία

Τὴν κοινωνίαν μας κατετάραξε προχθὲς ἀπρόοπτον ὅσον καὶ θλιβερὸν γεγονός. Νέος γνωστότατος ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος, προέβη εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημα, κατόπιν ρήξεως πρὸς τὴν οἰκογένειάν του, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἐνεπνέετο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς προόδου.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν οἱ λόγοι τῆς τραγικῆς αὐτοκτονίας εἶναι οἱ ἑξῆς: Ὁ ἐν λόγῳ νέος τοῦ ὁποίου ἡ ὑγεία εἶχε πρὸ πολλοῦ κλονισθῆ ἐπικινδύνως, παρακολουθῶν μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, καὶ τὰς διαφόρους γνώμας τῶν πλέον διακεκριμένων ἰατρῶν, ἐπείσθη ἀκραδάντως ὅτι διὰ νὰ σώσῃ τὴν κλονισθεῖσαν ὑγείαν του ὤφειλε, παρὰ τὰς ἐσφαλμένας ἀντιθέτους ἰδέας τῆς οἰκογενείας του, νὰ κάμῃ κατάχρησιν ἐκ τῶν προϊόντων τῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, δηλ. κονιάκ, βερμούτ, καὶ κρασὶ Μαρκό, ρετσίνα καὶ Κάλλα, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν οἱ κ. κ. Εὐστρατιάδης καὶ Λαγουμίδης, καὶ τὰ ὁποῖα πωλοῦνται παρὰ τῶν κ. κ. Βασίλη καὶ Κομνηνῶν καθὼς καὶ διάφορα καταστήματα τῆς ἀγορᾶς.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ

Τὸ μεγαλείτερον καὶ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι κατάστημα **ΚΟΝΙΑΚ** εἶναι τὸ παγκοσμίου φήμης *Γ. ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ*. Προμηθεύει ὅλα τὰ στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα καὶ ἀνορθωτήρια ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐν Μυτιλήνῃ ἀντιπροσωπεύεται ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀπὸ τὸν κ. Εὐστράτιον Χ" Ἀνδρέαν. 1—15

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Στὸν ἴσκιο τῆς καρδιᾶς

2

Κάθε της κλῶνος καὶ φωλιά
καὶ κάθε της φωλιὰ κι ἀπὸ 'να ταίρι
τῆς καρδιᾶς ποὺ πεντοῦλιστη
το ἀγὸ ἀντικόβει μεσημέρι.

Μὲ χαϊδοτιτιβλίσματα
καὶ τιτυβίζοντας τὰ φλώρια, οἱ σπίνοι
τῶν ὑμεναίων τὸ κοθοκέρασμα
ταίρι κερνᾷ καὶ ταίρι πίνει.

Κι ἡ Μαντάλενα ἡ γύρτισσα
ἡ Μανταλένα ἡ ρουσα ἀποδιπετρώνη
καὶ τραγουδάει καὶ λέει γιὰ τὰ πουλιὰ
δυὸ δυὸ πῶς κάνουν τὴν ἀγάπη.

Ι. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΡΑ

Ἡλιόβγαλμα στὴ χώρα, σιμὰ στὰ χνῶτα τοῦ μισοζωισμένου κάμπου, ἀνεμισμένη μὲ τὸ μουντὸ πέπλο τῆς ἐρημιᾶς, τῆς σιωπῆς τὸ βάθος, ζεῖ ὡς τώρα ἡ Λάρα.

Φυλλομετρῶ τὸ βιβλίο τῆς ἱστορίας της πατώντας τὸ ἀμμουδιασμένο ἀκρογιάλι τῆς ζωῆς της.

Σιωπή.

Ποδίσαν σ' ἀτέραμνα πλάτια τὰ τζέρκια τῶν θαλασσομάχων κουρσάρων, ποὺ ξεφορτώναν στὸ ἁπαλὸ περιγιάλι σπίθες τὴν ἀνθρώπινη σάρκα.

Καὶ τὰ πεῦκα σου τῶν δεντρῶν ποιητάδες, βουίσανε μιὰ μέρα, πέρα κι ἀπ' τὶς κορφὲς τοῦ Ταύρου, τὸν ἀπόβαθο ὕμνο, ὅταν μέσα στῶν ἀλυσοδεμένων δούλων τὴ μάζα ἠσκιώνοντας τὴν ἥβη μὲ τῶν μαλλιῶν της τὸ κυματιστό, χρυσοῦ χρυσάφι ἡ Ἀγὼ καθιστὴ πλάγι στὸ γλυπτὸ βωμὸ τῆς Περγαίας — πλάσμα πάνω στὴν πλαστικότητα — κοίταζε τῆς θάλασσας καὶ τῶν καρδιῶν τὰ πέλαγα γύρω.

Τώρα πιὰ στὸ ἐρημικὸ ξωκκλῆσι βραχνιάζει ἡ φωνὴ τοῦ ἱερωμένου κ' ἀπὸ τὸ πλαγινὸ ἅγιασμα λούνει τὴν ἁμαρτία εὐλαβικὰ ὁ παραλυμένος.

Μιὰ μέρα — τί πόνος — γύρισε ἀπ' τὰ ξένα ὁ Τραγουδιστὴς Σταυροφόρος.

Ἦρθε νὰ φιλήσῃ τὸ χῶμα ποὺ πατήσανε πόδια χωρὶς νὰ μείνῃ χάμου ἴχνος.

Καὶ εἶδε τὸν γλυπτὸ βωμὸ τῆς Περγαίας ποὺ πλάγι καθισμένη ἡ Ἀγὼ, ἠσκιώνοντας τὴν ἥβη μὲ τὸ κυματιστό, χρυσοῦ χρυσάφι τῶν μαλλιῶν της εὐχούτανε στὸ χρύσιο Ἑρμῆ… καὶ ὅλο κοίταζε τῆς θάλασσας καὶ τῶν καρδιῶν γύρω της τὰ πέλαγα.

Σουρούπωνε.

Περίγυρα ἡ ἀπέραντη ἀμμουδιὰ σὰν κλεψύδρα τοῦ ποιητικοῦ του πόνου καὶ μετροῦσε…

Φ. Εὐγένης

ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΣΤΟΧΑΣΜΟΥΣ»

Δὲν εἶναι δυὸ σώματα ἴσα μεταξύ τους. Δὲν εἶναι δυὸ ψυχὲς ὁποὺ νὰ μὴ διαφέρουν ἀνάμεσό τους. Ἡ φύση φωνάζει ἐνάντια τῆς ἰσότητος τὴν ὁποίαν κηρύττουν οἱ νεώτεροι. Ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν ἐμπρὸς εἰς τὸν νόμον, εἶναι νομοθετικὴ ἀνάγκη, ὄχι φυσικὴ ἀλήθεια. Νομοθετικὴ ἀνάγκη στὴν ὁποίαν ἀδικεῖται τὸ καλήτερο μέρος τῆς κοινωνίας, ὑπὲρ τοῦ κακητέρου.

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως ἔναντι τοῦ τελωνείου, ὡς γραφεῖα ἢ ξενοδοχεῖον μετὰ κλινῶν.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 πρὸ μεσημβρίας. 1—15

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «ΚΑΤΕΡΙΝΑ» τῶν Ἀδελ. Παντελῆ τόννων 2 χιλ. φθάνει εἰς τὸν λιμένα μας τὴν 21ην τρέχ. Σάββατον πρωῒαν καὶ ἀναχωρεῖ ἀμέσως διὰ Σμύρνην, Χίον Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Ὁ πράκτωρ
Χρ. Χριστοφίδης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

Μηχανήματα ἐλαιοτριβείου, πιεστήριον μετ' ἀντλίας ἀγγλικῆς κατασκευῆς Α'. δυνάμεως, γαλβανισμένο, μὲ 12 ἰντσῶν διάμετρον, μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των.

Ἐπίσης μηχανήματα δυνάμενα νὰ ἀλέσωσι τύλι καὶ σῖτον καὶ μία ἀνθρακιτομηχανὴ δυνάμεως 39 ἵππων ἅπαντα μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Θρ. Μελανδινῷ. 3—3

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑΝΔΙΝΟΥ

Ἀτμοπλοΐα Βίκτωρος καὶ Σία
Εἰδοποίησις

Τὸ θαλαμηγὸν καὶ ἠλεκτροφώτιστον ἀτμόπλοιον «ΚΛΕΙΩ» ταχύτητος 12 μιλίων καθ' ὥραν ἀναχωρεῖ:

Ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Τετάρτην ὥραν 7 π. μ. διὰ **Κυδωνίας, Κεμέριον** καὶ **Ἀδραμύττιον**, καὶ

Ἑκάστην **Δευτέραν** καὶ **Πέμπτην** ὥραν 3 μ. μ. διὰ **Δικελῆ, Φώκαις**, καὶ **Σμύρνην**.

Ἄφιξις εἰς Ἀδραμύττιον αὐθήμερον καὶ ὥραν 4 μ. μ. 5—6

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ἤρχισε νὰ φυσᾷ ἄγριο τὸ μελτέμι καὶ ἔπαυσαν νὰ ξεφυσοῦν καθίδροι οἱ συμπολῖται.

— Ὁ κὺρ Βασίλης τοῦ Κιοσκιοῦ, ἀπαρηγόρητος, ἑτοιμάζει τὰ χειμερινὰ σκηνώματα τῆς Γερουσίας του.

— Ἐνῷ ὁ Καραγιάννης τοῦ Ἀγροκηπίου, κατενθουσιασμένος, πλουτίζει ὁλονὲν τὸ μενοῦ τῶν μεζέδων του…

= Ὁ κῆπος ἐφέτος θὰ ἔχῃ τὸν ἀντάξιον χειμερινὸν διάδοχόν του, τὸ «Πανελλήνιον».

— Καὶ ἡ Μυτιλήνη τὸ καθέκαστον οἰκογενειακὸν τῆς κέντρον, μὲ τὴν ὀρχήστραν τοῦ κήπου.

— Ὁ κόσμος, καταχαρούμενος, εὐχαριστεῖ καὶ συγχαίρει τὴν προοδευτικὴν διεύθυνσιν τοῦ μοναδικοῦ μας κέντρου.

= Καὶ οἱ εἰλικρινέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν εἶνε κυνηγοί, παίρνουν διαζύγιον μὲ τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον.

— Τοῦτο τοὐλάχιστον ἀπέδειξεν προχθὲς αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα εἰς 25 κυνηγετικὰ σακκίδια.

— Δὲν περιεῖχον εἰμὴ τὸ 1/10 τοῦ ἀνακοινωθέντος ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου κυνηγοῦ ἀριθμοῦ ὀρτυκιῶν !..

= Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, προοδεύουσα καὶ τελειοποιουμένη διαρκῶς, ἀπεφάνθη ἤδη ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὅτι:

— 1ον. Οἱ βουλόμενοι νὰ διατηρήσουν τὴν ὑγείαν των πρέπει νὰ καπνίζουν τὰ σιγαρέττα τοῦ Καρδασσοῦ Fama ἢ Lux, καὶ

— 2ον Εἰς ὅσους, λόγῳ παθήσεως εἶχεν ἀπαγορευθεῖ τὸ κάπνισμα, ἐπιτρέπεται νὰ καταφύγουν εἰς τὰ Superior τοῦ Χιωτέλλη, ἀκινδύνως.

ὁ Κατανάγκης

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Ὁ Λούδενδορφ ἤρχισε δημοσιεύων τὰ ἀπομνημονεύματα του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀναμνήσεις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μου» καὶ παραθέτει ἀγνώστους σελίδας ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιόν του ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου κατὰ τὸν πόλεμον.

ΨΥΧΡΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Μία ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ψυχάρη πρὸς τὸν κ. Α. Καμπάνην, διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Πρωτεύουσα» ἀναιροῦσα ἀνακριβείας δημοσιευθείσας εἰς βάρος του, καταλήγει εἰς τὸ ἀμίμητον:

«Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τοὺς ψυχρούς μου χαιρετισμούς. *Ψυχάρης*»

Τὸ ἐπιστολικὸν ὕφος ὡρισμένως πλουτίζεται μὲ ἕνα νεωτερισμὸν πρωτοτυπίας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΣΧΟΝΤΑΣ ΕΚ ΚΗΛΗΣ

Εὐχαριστήριον

Πρὸ εἰκοσαετίας πάσχων ἐκ κήλης καὶ μεταχειρισθεὶς διαφόρων ἐργοστασίων κηλεπιδέσμους οὐδέποτε εὗρον ἀναπαυτικώτερον καὶ τελειοτέρας ἐφαρμογῆς τοιοῦτον ἀπὸ τελειοτάτου συστήματος τὸν ὁποῖον μοὶ παρέσχεν ὁ εἰδικώτατος κ. Ἐμμανουὴλ Χωριανόπουλος. Διὰ τοῦ κηλεπιδέσμου τούτου ἐθεραπεύθην τελείως καὶ εἰς ἡλικίαν 60 ἤδη ἐτῶν δύναμαι νὰ ἐξασκῶ τὸ ἐπάγγελμα μου τοῦ κυνηγοῦ, βαδίζων εἰς ὄρη καὶ χαράδρας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνοχλήσεως ἢ πόνου ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους.

Ὁ κ. Ἐμμ. Χωριανόπουλος ἀπεδείχθη οὕτω εὐεργέτης μου καὶ συνιστῶ αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς πάσχοντας ἐκ κήλης διαβεβαιῶν αὐτοὺς περὶ τῆς τελείας θεραπείας των.

Ἐν Παπάδῳ Γέρας τῇ 20 Ἰουλίου 1921

Ὁ εὐγνώμων καὶ ἀναπαυθεὶς ἐκ τοῦ 20ετοῦς μαρτυρίου μου

9—10 Π. Δ. ΚΑΡΑΜΒΑΛΗΣ

Ζητήσατε τὰ ἀσυναγώνιστα Σιγαρέττα τῶν 0.85 ὡς καὶ Καπνὰ τῶν 0.75 καὶ 0.55 λεπτῶν

τοῦ

ΚΑΡΔΑΣΟΥ

ΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

ράπτουσιν ὅλα τὰ ὑφάσματα ἀπὸ τῶν χονδροτέρων μέχρι τῶν λεπτοτέρων καὶ ἐκτελοῦσι ποικίλην καὶ πάντοτε **τελείαν** ἐργασίαν.

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ

OMEGA

!!!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 110 ΑΘΗΝΑΙ 19 Αὐγούστου 1.30 πρωϊνή

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Ὁ ἐπιτελάρχης κ. Σαραδάκτυλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν τύπον ὅτι ἡ καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ ἐξακολουθεῖ. Ὁ ἐχθρὸς φεύγει βορειοανατολικῶς.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ στόλου μας εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ μέχρι τοῦ Ζογγουλδάγ. Λόγῳ ὅμως σφοδρᾶς τρικυμίας διεκόπη.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΙΝΕΜΠΟΛΕΩΣ

Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ Ἰνεμπόλεως κατόπιν τῆς μελετωμένης ἀποβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐγκατέλειψαν αὐτήν.

ΦΟΝΟΙ ΕΝ ΣΙΛΕΣΙΑ

Τέσσαρες πληρεξούσιοι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εὑρέθησαν φονευμένοι εἰς Μποβολάου. Λέγεται ὅτι 10000 ἀνδρῶν τακτικοῦ πολεμικοῦ στρατοῦ εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἄνω Σιλεσίαν.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐξακολουθοῦν ἐν Γερμανίᾳ αἱ συλλήψεις τῶν ὑπόπτων διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἐρτςμπέργκερ.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ

Κατὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου οἱ Τοῦρκοι ἐνισχύθησαν ἐκ Καυκάσου.

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα αἱ ἀπώλειαι τῶν κεμαλικῶν κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου εἶναι τεράστιαι.

ΑΓΟΡΑ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ

Ἀνεχώρησεν εἰς Σεβαστούπολιν Κεμαλικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς ἀγορὰν Ρωσσικοῦ Θωρηκτοῦ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΥΛΗΣ

Ἡ Ὑψ. Πύλη διεμαρτυρήθη πρὸς τοὺς ἐν Κων)πόλει ἁρμοστὰς διότι οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰς νηψεις των κατάσχουν ἐκτὸς τοῦ λαθρεμπορίου πολέμου καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα.

Ὁ τουρκικὸς τύπος σχολιάζει ζωηρότατα τὴν μελετωμένην ἀπόβασιν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ παράλια τοῦ Πόντου.

ΕΙΡΗΝΗ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ—ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὑπεγράφη συνθήκη εἰρήνης μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τῆς Ρώμης φρονοῦν ὅτι ἡ Γαλλία θὰ παύσῃ ὑποστηρίζουσα τὸν Κεμάλ.

ΔΟΥΖΑΣ

Ἀριθ. 4918 ΣΜΥΡΝΗ 18 Αὐγ. ὥρα 6,10 μ. μ.

Ἡ μάχη τοῦ Σαγγαρίου. — Ἀποκρουσθεῖσα ἀντεπίθεσις

Ὁ ἐχθρὸς ἐνεργήσας ἀντεπίθεσιν πρὸς διάσπασιν τοῦ κέντρου τῆς παρατάξεως μας ἀπεκρούσθη ἐρρωμένως.

Οἱ ἡμέτεροι ἀντεπιτεθέντες κατώρθωσαν νὰ διασπάσουν τὴν παράταξιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ τὸν διασκορπίσουν.

Οἱ Κεμαλικοὶ καταδιωκόμενοι ἀπεχώρησαν πέραν τῆς δευτέρας ὀχυρωτικῆς αὐτῶν γραμμῆς, ἐγκαταλείψαντες εἰς χεῖρας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ αἰχμαλώτους καὶ ἄπειρον ὑλικόν.

ΔΡΟΣΟΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΑΓΓΑΡΙΟΥ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου τῆς 18ης τρέχοντος ἀνακοινοῖ ὅτι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε πληροφοριῶν, ὁ ἐχθρὸς μετὰ ἑπταήμερον πεισματώδη ἀγῶνα, ἐπὶ ἰσχυρῶν ὠργανωμένων ὑψωμάτων Βορείως τῆς ὄχθης Γκεϊὸκ καὶ Κατρανὲτζῆ ποταμῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ χωρίου Ἐτρέκ ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου μέχρις 50 χιλιομέτρων ἀνατολικῶς αὐτοῦ, ἐκάμφθη ἐφ' ὅλης τῆς παρατάξεως του καὶ ἤρχισε χθές, ὡς καὶ αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι φέρουσιν, ὑποχωρῶν πρὸς Βορειοανατολάς, καταδιωκόμενος κατὰ πόδας ὑπὸ ἡμετέρου στρατοῦ.

Α. ΧΑΓΕΡ
Τέως Δικαστὴς
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γραφεῖον ἔναντι Τελωνείου
Οἰκία Γ. Βλάχου 4—12

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ —
= ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ =

« ΟΛΥΜΠΙΑ »

Προμηθεύει **παντὸς εἴδους** μηχανήματα.

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν **παντὸς εἴδους** Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱανδήποτε ποσότητα.

Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεώς του δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τελείως τοὺς πελάτας του.

Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.

Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον ἐπὶ τῆς *Προκυμαίας*

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὑδροσωλῆνες 1 ἴντσας μεταχειρισμέναι ἀλλ' ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 2—10

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΛ. ΓΑΛΗΝΟΥ

Γραμμὴ
Ἀδραμυττίου—Σμύρνης

Ἡ γνωστὴ «ΚΑΛΛΙΟΠΗ» ἀναχωρεῖ ἑκάστην Τετάρτην ὥραν 9 π. μ. διὰ *Κυδωνίας, Κεμέρι, Ἀδραμμύτιον*.

Ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 4 μ.μ. διὰ *Δικελῆ, Παλαιὰς Φώκαις, Σμύρνην*.

Ἑκάστην Κυριακὴν ὥραν 9ην π.μ. διὰ *Κυδωνίας, Κεμέριον, Ἀδραμύττιον*.

Ἑκάστην Δευτέραν 4ην μ.μ. διὰ *Δικελῆ, Παλαιὰς Φώκαις, Σμύρνην*

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς

«ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ»

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν *30ὴν Αὐγούστου*

Π. Μ. Τζωρτζίδης
Γενικὸς Πράκτωρ
τῆς Ἐθν. Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος

Σιγαρέττα SUPERIOR μηχανοποίητα, Α'. ποιότητος	**Δρ. 1.35**
Σιγαρέττα ΣΚΡΑ, μηχανοποίητα, ποιότης Γ'.	**Δρ. 0.85**
Καπνὸς Φέτα Α'. ποιότης	**Δρ. 1.25**
Καπνὰ Β'. ποιότητος	**Δρ. 0.95**
» Γ'. »	**Δρ. 0.75**
» Δ'. »	**Δρ. 0.55**

μὲ ὅλως νέα πατσάλια

ΥΙΟΙ Α. ΧΙΩΤΕΛΛΗ